

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Seraphione ep[iscop]o. Cap[itulum]. cxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

tidianū victum prestans: finita prima quadra
 gesime septima dñi lingua eius breuissimā teri
 git signo crucis edito loquendi ei facultatē et
 vsum concessit. Scabredinē autem eius ad hū
 bito medico curari fecit. Ita vt capillis pul
 cherrimis et crispis: lipido vultu et noua loque
 la decoratus: quodāmodo reuuenisse videret.
 ¶ Quadā die ad monasteriū viri glñi: qđ neta
 dum dicit deuenit: vbi erat virgo quedā abba
 risse carnalis filia: quā in seculo ex marito ge
 nuerat: que ex flebotomia in. lxxij. luna facta
 brachiū adeo tumefactū habebat: qđ ip̄sus om
 nino vsu carebat. Quā dñi sanctus vir: ad p̄ces
 abbarisse tetigit: confestim brachiū eius sanuz
 fecit. ¶ In villa duummilliū cum ecclesiam con
 fecrasset: et missam celebrasset: v̄xori comitis
 detenta iacuerat: de aqua consecrationis bene
 dicta misit: vt ip̄a exinde biberet et corpus ab
 lueret. Quod dñi ille fecisset ab omni mor̄ egrit
 tudine sanata surrexit: et cōtinuo discubentib⁹
 in mensa ministravit. ¶ Aliquo quoq; tpe voca
 tus ad dedicandū aliam ecclesiā: comitis addi
 officio peracto ad vñū c̄ pueris comitis graui
 languore detentū tamq; in extremis laborantē
 intravit: et eū benedicens ad mensam cū comi
 te discubuit. Euz autē puer post modicū bibere
 petiisset: et iohannes vinum a se benedictum ei
 misisset: puer porans illud statim valens de le
 cto surrexit: et cū ceteris ad mensam comedit.
 ¶ Cū ad quoddā monasteriū pergeret: et iuue
 nes equitantes equos ad cursum certatim cō
 pellerent: vnus illo: a sancto viro currere pro
 hibitus dñi cursus cepit: lapsus in lapide caput
 collisit: et cerebrū pene excutens: die illo et no
 cte quasi mortuus iacuit. Pro quo vir dñi in ora
 tionē p̄noctans mane caput eius tetigit: et ab
 omni protinus dolore et lesione curauit. Primo
 tamē ip̄m confitentē: qđ a quodā presbytero he
 rero fuerat baptizatus catholice baptizauit.
 Mansit autē in episcopatu annis. xxxij. Et pre
 nimia senectute administrare nō valens succes
 sorem sibi v̄sridum ordinauit: et episcopatu re
 signans in monasterio predicto habitauit: vbi
 et in pace quiescit. iij. kalen. nouēbris. Sepul
 tusq; est in porticu sancti petri in monasterio
 qđ dicit silua clerorū anno dñi. cccccexxi.
 ¶ De sancto Narcisso ep̄o. Ep̄. cxx.

Narcissus

ep̄s hierosoly
 moruz tēpore
 aurelii Anto
 ninij impera
 toris claruit.
 Qui multis miraculis coru
 scauit. Die quadam in vigilla
 pasche duz oleū luminaribus
 decisset: nec vnde infunderet

haberen aquā benedixit: et lampadibus infun
 dit fecit: et plusq; esset oleum lumen fouit: et cla
 ram lucem reddidit. Quodam hō tēpore dum
 a quibusdam emulis de facinoribus certis cri
 minatus esset: tres testes sub iuramēto contra
 eum deposuerunt. Quoz primus sibi imprecas
 tus est: qđ nisi verum diceret igne consumeret.
 Secundus qđ a morbo regio cruciaretur. Tertius
 qđ oculo:ū lumine p̄inaretur. Et quis his non
 obstantibus: a populo innocēs iudicatus esset:
 furori emulozū sanctus vir cedere voluit: et des
 sertum petens dudum solitariam vitam duxit.
 Testis autē primus qui in eum mentitus fuerat
 cum omni domo sua fulmine arsit. Secundus
 morbo regio a planta vsq; ad verticē percussus
 interiit. Tertius hō hec videns ad penitētiam
 rediit: et veritate coram omni populo depōsita
 diu peccatum suū desinit: donec lachrymaruz
 inūdantia lumen oculo:ū amisit. populus autē
 hierusalem narcissum diu requirēs et nusq; in
 uentens: dionysium sanctum virum sibi substit
 uit. Qui post modicum decedenti germanus:
 et germano v̄gordius successit. Eulus tēpore
 narcissus repertus cum iam senex esset: quis
 budum renitens ad sedem suam cum gloria re
 ductus est: et v̄gordius sponte episcopatu resti
 gnauit. Eum hō et nimio sentio iam episcopatu
 administrare non posset: diuina reuelatione ale
 xandrum virum sanctū: qui de cappadocia hie
 rosolymam causa peregrinatōis venerat: loco
 sui ordinā dum constituit: vt in ip̄suis sancta les
 genda dictum est supra decimoquiro kalendas
 aprilis. Ipse hō reliquū sue senilis etatis ora
 tionibus egegīt: et quarto kalēdas nouēbris
 ad christum migravit.

¶ De sancto zenobio presbytero et
 martyre. Ep̄. cxxi.

Zenobius presbyter et

martyr apud sidonem urbem palestini
 norum passus est. Qui sub dioclētia
 ni et maximiani augustorum perse
 cutione pro nois christi inuicta cōfessione gla
 dio capite cesus: gloriozo martyrio coronatus
 est. iij. kalen. nouēbris: vt ait ado.

¶ De sancto Serapione ep̄o. Ep̄. cxxii.

Serapion

ep̄scopus apud
 aphrica vir eru
 ditissimus fuit:
 et fide clarissim⁹
 atq; virtute mirabilis: qui vt
 scribit hieronymus libro de vi
 ris illustribus videclimo comō
 di imperato:is anno artocbie
 ep̄scopus ordinatus est. Hic
 fidei confessione insignis scripsit epistolam ad
 carinum et pontium de heresi montani eam va

De sanctis in mēse octobris occurrētibus **So. cclv.**

enter impugnans. Aduersus manicheum etiā
volumen scripsit egregium. De titulis psalmo-
rum aliud. Epistolas insuper ad diuersos vti-
les valde. Et sub constantio principe sanctita-
te notabilis humanitatis debuit soluit. Ses-
pultus antiochie. iij. kalen. nouemb̄ris.

De sancto Leontio confessoze. **Cap. cxxij.**

Leontio

confessor apud
taracinam ci-
uitatem cam-
panie tēpore
claudij impe-

ratoris a sancto cesario mar-
tyze conuersus est: vt dicitur
infra in eius passione kalen.
nouemb̄ris: qui ab eodē sacri

fontis vnda perfusus: mox vt a sancto iuliano
presbytero diuinam cōmunionem accepit: spī-
ritum emisit. Sepultusq; est in eodem oppido
ab v̄pore et filijs. iij. kalen. nouēbris.

De sancto Marcello martyze. **Cap. cxxiij.**

Marcellus

ciuitatem ringitanā passus est.
Qui cum esset cēcurio sub agrī-
colao agente vices prefectoz
pretorio et de christianitate ab
eius militibus accusatus fuisset: et xpm dñm
confiteri nullatenus dubitasset. Subente ne-
quissimo agricolao: capitis abscisioe martyriū
consumauit: sepultusq; est in eadem ciuitate a
fidelibus. iij. kalen. nouēbris. hec ado.

De sancto Bermano episcopo
capuano. **Cap. cxxv.**

Bernamus

nus episcop⁹
capuanus san-
ctitate vite mi-
rifica claruit:
de quo refert

gregori⁹. ii. dialog. cap. xxxi.
q̄ dum seruandus quidā dia-
conus abbas monasterij: qd̄
in campante partibus a libe-

rio quodam partitio vrbis rome constructum
fuerat: ad beatum benedictum ad monasteriū
cassinense visitationis gratia venisset. Noctē
tam quietis existeret in cuiusdam turris supe-
rioribus benedictus: in inferioribus hō seruā-
dus se collocauit diaconus. Quo videlicet in
loco inferiori: a superioribus paruis continua-
bat ascensus. Cum vir domini benedictus ad-
huc quiescentibus fratribus instans vigilijs
ad fenestram domini deprecaretur: subito in
tempesta noctis hora respiciens: vidit fufam
lucem desuper noctis tenebras effugasse: tan-

toq; splendore clarescere: vt dñm vinceret lux
illa: que inter tenebras radiaffer. Omnis etiā
mūdus velut sub vno solis radso collect⁹ ante
oculos eius adductus est. Qui venerabilis pa-
ter dum intentam oculoꝝ aciem in splendore
lucis infigeret: vidit germani animā episcopi
capuani in sphaera ignea ab angelis in celum de-
ferri. Tunc tanti sibi testem volens adhibere
miraculi. Bernandum abbatem bis terq; eius
nomine cum clamore vocauit. Qui intanti virt
insolito clamore turbat⁹: ascēdit: respexit: par-
temq; iam lucis exiguam vidit. Cui ex hoc stu-
penti vir dei: que gesta fuerant: enarrauit. Stra-
timq; in cassinum castrum theoprobō manda-
uit: vt ad capuam sub eadem nocte transire
ret: et quid de germano episcopo ageret: agnos-
ceret. Factumq; est. Et his qui missus fuerat:
sanctum virum germanum episcopum iam de-
functum repperit: et requirens agnouit: eadem
hora fuisse illius obitum: quo vir domini bene-
dictus eius cognouit ascensum. Quiescit autē
in pace. iij. kalen. nouēbris s̄m vsuardum.

De sancto Quintino martyze. **Cap. cxxvi.**

Quintinus

martyr gñe no-
bilis et ciuis ro-
manus apud am-
bianus vrbē sub
riktionaro preside passus est
tempozibus diocletiani et ma-
ximiani imperatoꝝ. Cum enī
quintinus cum fusciano et vi-
croico et crispiño et crispiano:

et alijs pluribus a roma dicesse: et parsius
deuenisset: dum singuli illoꝝ loca: in quibus
predicarent: elegissent. Quintinus predican-
do circueiens: et miraculis pollens ambianum
venit: eodem quoq; tēpore rictionarus preses
tantam cedem in christianos exercuit: vt in ci-
uitate treuerensi sanguis martyꝝ in flumen
moselle decurreret: et colorem aque in suū ver-
reret. Rictionarus igitur quintinum detentū
in carcere clausit: die hō sequenti produci man-
dauit: et dum christum confiteretur: iussit exten-
di et fustibus grauer cedi. Sed voce de celo
ipm exhortante: cedētes corruerunt in terrā.
Quem preses iterum in carcerem recipi iussit:
angelo hō illum soluente: mane in medum vrbis
fuit: et ibi populo predicauit: vnde rursus
captum: iussit illū preses ad trocheas adeo to-
queri: vt vincula eius a iuncuris soluerentur:
deinde testiculis ferreis illum cedi precepit:
posteaq; oleum bulliens ac picem et adipē fer-
uentia doꝝo eius infundit: et lampades ei ardē-
tes applicari. Et dum liberius idola contēne-
ret: et presidē confutaret: mandauit in os eius
acetum et sales ac sinapim liquefacta tactari vt
sic taceret. Qui dum magis adhuc xpm collau-